

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 346. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262042480/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

staaer han her, for anden Gang at beile til Eders Frøken Datter, idet han nu, ved den almægtige Guds Hjælp, seer sig i Stand til at opfylde den Betingelse, I har sat! — Hvis I tillader det, ville vi strax, som I har forlangt, kunne skjule Gulvet i Eders store Riddersal med fuldvægtige, blanke Guldgylden. Vi have nemlig arvet vor nærmeste Slægtning, min salig Broder, som nylig er død!»

»Det er ikke sandt!« raabte en forbitret Stemme ud af Stimmelen, som havde omringet Hovedpersonerne, og *Niels Studtmann*, der ved Frøkenens naadige Foranstaltning nu endelig var udløst af sit Fængsel, traadte frem, høirød i Ansigtet og næsten grædefærdig.

»Hvad jeg siger, er baade vist og sandt i alle Maader,« svarede den gamle *Mikkel Boel* i en rolig Tone, »jeg kan endogsaa fremvise min Broders Testamente. Aa, tag mig dog Documentet ned af Vognen!«

Kjøresvenden og et Par af de andre Tilstedeværende løftede med megen Besvær en lang og bred, men flad Steen ned paa Jorden og stillede den opret paa Kant. Paa den ene Side var den udhugget med dybe Rifler, ligerviis som en Rist; paa den anden Side kunde man læse følgende, med store Bogstaver indhuggede Ord:

»Du, som har væltet denne Steen, er min Arving.
Anders Jensen Boel, fra Borre.«

Alle betragtede og befølede Stenen og læste Skriften med stor Forundring, og Ingen kunde nægte, at jo Arven i enhver Henseende var kommet i de rette Hænder.

Niels Studtmann taug stille; han turde jo ikke ved-